

Kerstgroet 2019

In 2011 begonnen in antwoord op de vraag 'Hoe gaat het nu met jullie?' – uitgegroeid tot onze alternatieve kerstkaart. Eerdere kerstgroeten zijn te vinden op www.kleinkracht.nl/kerstgroet.

Veel ging anders dan gedacht in 2019. Geen nieuw boek in de boekhandel, nieuwe website in de lucht of nieuwe werkzaamheden om over te vertellen, zoals ik ze in de vorige kerstgroet enthousiast aankondigde. Een jaar van verstilling en zoeken naar balans met het niet weten, het niet onder controle hebben. Vandaar wat minder woorden (die weet ik even niet) en wat meer beeld, met de focus op al het moois dat er, naast de machteloosheid, ook was.

De liefde stroomt en we piepen er vaak samen even een paar dagen tussenuit. Een waddeneiland of naar Dicks broer in Giove (Italië), genieten en het leven vieren.

Laura heeft een jaar van grote sprongen. Ze haalt haar propedeuse Toegepaste Psychologie keurig op schema en koopt samen met Nico een prachtig huisje in Deventer. Net verhuisd nu en zò leuk! En zo op haar plek in alle opzichten, heel blij mee en trots op. In het voorjaar gingen wij samen op stedentrip naar Malaga.

Dorus geniet van het leven! Sinds maart is hij samen met lieve Indi. Hij werd 18 dit jaar, haalde zijn rijbewijs. Is druk (nou ja, valt mee) met zijn VWO examens bezig en heeft zich ingeschreven voor de studie werktuigbouwkunde. En dat is te zien hier thuis:)

Pim kwam begin van het jaar terug naar huis en heeft het zwaar. En mijn moederhart is daar dit jaar fors mee aan de slag geweest. Frustraties over logge organisaties die beslissingsdiagrammen volgen. Niet in hokjes passen en wachtlijsten, ik kan er een boek over schrijven en de afloop is nog altijd onduidelijk. Ik heb gevochten met machteloosheid en leer nu te buigen voor wat niet aan mij is...

In de zomer hebben we een heerlijk huis in de Pyreneeën gehuurd, alwaar Laura en Nico, Dorus, Stijn en Fleur kortere of langere tijd bij ons waren. Heel gezellig, een formule die ons goed bevalt.

Wandelen is mijn uitlaatklep en ik doe dat dan ook enorm veel! Ik kom er altijd van op rust.

Hieronder een gedichtje dat me raakte dit jaar. Zowel voor mezelf als voor een aantal andere mensen die te buigen hadden voor iets groots in hun leven. Ik eindig met een les die ik krijg van onze nieuwe huisgenoot: Maya. Zij is zo enorm levenslustig en vasthoudend. Hoeveel snuiven Koos haar ook geeft, ze blijft proberen. Zoals zij hier op de foto staat, zo voel ik me gelukkig meer en meer. Reikhalzend, klaar voor de sprong, uitkijkend naar het nieuwe jaar, vol positieve verwachting over de nieuwe avonturen die daar liggen te wachten.

Op naar een sprankelend en liefdevol 2019!

Karin, mede namens Laura, Pim, Dorus en Dick

*Geliefde gestruikelde,
In plaats van jezelf
opnieuw bijeen te rapen,
weer je schouders eronder te zetten,
het voor de zoveelste keer te gaan proberen,
mag je ook het hoofd buigen voor het leven en
huilen om de machteloosheid die je daarin zo diep voelt.
Dit falen is een daad van grootse moed,
een oceaan van rust en ontspanning
waaruit nieuwe ogen ontstaan.*
- Niels Zwakhals -

